

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200654
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ABONY LTD., zo sídlom 601 International House, Regent Street, W1B 2QD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, registračné číslo: 8599616, právne zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 36 807 915, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Linda Balháreková, proti žalovanému: 1.rade B. F. D., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/X, H. R. a proti žalovanému 2. rade B. D. H., V., nar. XX.X.XXXX, bytom Na A. XXXXX/XXA, R., obaja právne zastúpení: LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Vrábel, v konaní o zaplatenie 6.697.264,19 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 42Cb/270/2016, o dovolaní žalovaných 1. 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. júna 2017, č. k. 1Cob/78/2017-353, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaných 1. rade a 2 rade o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, uznesením zo 08. novembra 2016, č. k. 42Cb/270/2016-272 konanie vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/270/2016 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016. Súd prvej inštancie konštatoval, že právny zástupca žalovaných 1. a 2. rade v podaní doručenom súdu dňa 27.9.2016 navrhol, aby súd konanie vo vyššie uvedenej právnej veci prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016 z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sa rieši otázka, či zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012, na základe ktorej postúpil už dnes odvolaný likvidátor spoločnosti BELAR - GROUP, a.s. pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na spoločnosť GPW, s.r.o., je platná. Rovnako sa v tomto konaní rieši otázka platnosti následnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.4.2012, ktorou pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní postúpila spoločnosť GPW, s.r.o. na spoločnosť SADG EUROPE PROPERTIES LTD. Právny zástupca žalovaných 1. a 2. rade je toho názoru, že bez posúdenia týchto predbežných otázok nie je možné určiť, či aj zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa

10.6.2015, ktorou spoločnosť SADG EUROPE PROPERTIES LTD postúpila predmetnú pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na žalobcu, je platným právnym úkonom. Pokiaľ teda Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/77/2016 právoplatne určí, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012 a zo dňa 6.4.2012 je neplatným právnym úkonom, táto skutočnosť bude zakladať aj neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.6.2015, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní.

2. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 164 C. s. p. dospel k záveru, že v predmetnej veci je daný dôvod na prerušenie konania. Uviedol, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie pod sp. zn. 33Cb/77/2016, v ktorom sa spoločnosť BELAR -GROUP, a.s. v likvidácii konajúca prostredníctvom likvidátora Mgr. Ľubomíra Bugáňa ako žalobca domáha voči spoločnosti GPW, s.r.o. ako žalovanému 1.rade a spoločnosti SADG EUROPE PROPERTIES LTD ako žalovanému 2.rade určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012 a zo dňa 6.4.2012. Súd prvej inštancie mal v danom prípade za to, že nevyhnutým predpokladom pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní je zodpovedanie otázky platnosti, resp. neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok zo dňa 16.1.2012 a zo dňa 6.4.2012, ktorých posúdenie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016. Súčasne uviedol, že pokiaľ by Okresný súd Bratislava I posúdil predmetné zmluvy ako neplatné, rovnako by to zakladalo neplatnosť právneho úkonu, a to zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.6.2015, na základe ktorej nadobudol pohľadávku uplatňovanú vo vyššie uvedenej právnej veci žalobca, čo by v konečnom dôsledku spôsobilo nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, nakoľko by táto pohľadávka naďalej patrila do majetku spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., a teda oprávnenou osobou, ktorá by sa mohla domáhať tohto nároku voči žalovaným 1. a 2. rade by bol v rámci dodatočnej likvidácie tejto spoločnosti Mgr. Ľubomír Bugáň ako likvidátor. Keďže v inom konaní sa rieši otázka posúdenia platnosti, resp. neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012 a zo dňa 6.4.2012, ktorá má s poukazom na vyššie uvedené závery význam pre rozhodnutie v tomto konaní, je podľa názoru súdu prvej inštancie neúčelné posudzovať platnosť týchto zmlúv prejudiciálne i v tomto konaní. Uvedené by prinieslo ďalšie rozsiahle dokazovanie smerujúce k vyriešeniu platnosti resp. neplatnosti týchto zmlúv, čo by bolo vzhľadom na konanie prebiehajúce na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016 duplicitné, a teda neúčelné. Na základe uvedeného prvoinštančný súd konanie v zmysle § 164 C. s. p. prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016.

3. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým uznesením zo 30. júna 2017, č. k. 1Cob/78/2017-353, uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 42Cb/270/2016-272 zo dňa 8.novembra 2016 zmenil tak, že návrh žalovaného 1. a 2. rade na prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016 zamietol.

4. Odvolací súd po preskúmaní návrhu žalovaných 1. a 2. rade, ktorým žiadali prerušiť predmetné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016, dospel k záveru, že v tomto prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 164 C. s. p., keďže konajúci súd je oprávnený všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa aktívnej legitímácie žalobcu posúdiť sám a z týchto následne aj vyvodíť právny záver bez rozhodnutia v konaní sp. zn. 33Cb/77/2016 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Odvolací súd je názoru, že napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie o prerušení konania, nebol rešpektovaný účel konania v zmysle čl. 17 C. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých strán sporu bola efektívna, teda účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa vec prerokovala bez zbytočných prieťahov). Podľa mienky odvolacieho súdu, rešpektujúc pritom zásadu hospodárnosti konania a rýchlosti konania zakotvenú v ust. § 157 ods. 1 C. s. p., neexistuje v danom prípade prekážka, pre ktorú by súd prvej inštancie nemohol v konaní riadne pokračovať. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016, a preto v zmysle ust. § 388 C. s. p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalovaného 1. a 2. rade na prerušenie konania zamietol.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podali žalovaní 1. a 2. rade dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnili v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a v zmysle ust. §421 ods. 1 písm. c) C. s. p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu tiež záviselo od právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Poukázali na uznesenia Najvyššieho súdu SR, zo dňa 15.mája 2013, sp. zn. 7Cdo/124/2012 a z 27. septembra 2012, sp. zn. 2Cdo/71/2012. Podľa ustáleného a všeobecne uznávaného a platného pravidla žaloba na plnenie tvorí prekážku začatej veci konaniu o určenie, avšak žaloba o určenie netvorí prekážku začatej veci konaniu o plnenie. Pokiaľ je teda podaná určovacia žaloba skôr, ako žaloba o plnenie, potom síce nie je daná prekážka začatej veci v konaní o plnenie, avšak súd v konaní o plnenie by mal z dôvodu právnej istoty účastníkov konania počkať na rozhodnutie skôr začatého konania o určenie, nakoľko aj keď ide o otázku predbežnú, účastníci konania majú právo, aby súdy v ich obdobných veciach (v tomto prípade veciach, v ktorých vyriešenie právnej otázky závisí od úplne rovnakých skutkových a právnych okolností) rozhodovali konštantne a predvídateľne. Dovolatelia, uviedli že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 33Cb/77/2016, (ktoré bolo iniciované skôr ako žaloba vedená na Okresnom súde Bratislava II) na jednej strane vystupuje likvidátor spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. ako žalobca a na strane druhej ako žalovaná spoločnosť GPW, s.r.o. Oba subjekty sú bývalými veriteľmi pohľadávky na zaplatenie 6.697.264,19 Eur voči žalovaným v tomto konaní. Žalobca v tomto konaní-ABONY LTD., je v poradí už tretím postupníkom a štvrtým veriteľom tejto pohľadávky (BELAR-GROUP, a.s. v dodatočnej likvidácii prostredníctvom bývalého likvidátora postúpil pohľadávku na spoločnosť GPW, s.r.o., tá ju následne postúpila na SADG EUROPE PROPERTIES LTD., ktorá pohľadávku údajne postúpila na ABONY LTD.). Je preto zrejmé, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016 o určenie neplatnosti v poradí prvej zmluvy o postúpení pohľadávky z 16.1.2012 je vedené medzi právnymi predchodcami súčasného veriteľa ABONY LTD., ktorý pohľadávku uplatňuje v tomto konaní (sp. zn. 42Cb/270/2016).

6. Podľa dovolateľov je v záujme zachovania právnej istoty strán sporu v tomto konaní, aby súd počkal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33Cb/77/2016 v ktorom sa s definitívnou platnosťou rozhodne, kto je veriteľom pohľadávky na zaplatenie 6 697 264,19 Eur uplatňovanej spoločnosťou ABONY LTD. v tomto konaní sp. zn. 42Cb/270/2016. Len tak bude rešpektovaný princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1 C. s. p. ako aj v judikatúre Ústavného súdu SR, a v prípade vyhlásenia neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok z 16.1.2012 a 6.4.2012 v konaní na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 33Cb/77/2016 bude musieť byť aj táto žaloba pod sp. zn. 42Cb/270/2016 zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

7. Keďže ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu rešpektuje zachovanie princípu právnej istoty, a tiež rešpektuje pravidlo, že určovacia žaloba je prípustná vtedy, ak rozhodnutie o určovacej žalobe je spôsobilé vytvoriť pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predísť tak prípadným ďalším žalobám o plnenie, preto je zrejmé, že žaloba vedená na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 33Cb/77/2016 prípustná je, navyše otázka, ktorá sa v nej rieši, je z pohľadu aktívnej vecnej legitímácie otázkou predbežnou vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 42Cb/270/2016 . Pokiaľ Okresný súd Bratislava II posúdi otázku aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní inak ako Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 33Cb/77/2016 môže nastať situácia, že Okresný súd Bratislava I určí, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012 je neplatná a Okresný súd Bratislava II v tomto konaní napriek tomu určí, že aktívne vecne legitimovaným subjektom je ABONY LTD. nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky z 16.1.2012 je platná. Uvedené dva odlišné právne závery ohľadom platnosti resp. neplatnosti uvedenej zmluvy budú mať za následok, že voči dlžníkom pohľadávky budú vedené dve konania o zaplatenie tej istej pohľadávky dvoma rozdielnymi veriteľmi.

8. Odvolací súd sa podľa dovolateľov s uvedenou problematikou vysporiadal len veľmi povrchno a vôbec nevysvetlil svoje závery ohľadne oprávnenia Okresného súdu Bratislava II posúdiť si všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu aj bez rozhodnutia v konaní sp. zn. 33Cb/77/2016. Navyše absolútne opomenul tú skutočnosť, že podľa tvrdenia žalobcu Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 33Cb/77/2016 ani nemá právomoc prejednať a rozhodnúť vec týkajúcu sa

určenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.1.2012, nakoľko túto má rozhodcovský súd Stály rozhodcovský súd pri IURO z.z.p.o., ktorý už vo veci vydal rozhodnutie č. k. 91/2016-RS5-125 zo dňa 5.12.2016.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto podľa dovolateľov spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd tiež napadnuté rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, čím odňal žalovaným možnosť konať pred súdom a relevantne reagovať na argumenty odvolacieho súdu uvedené v napadnutom rozhodnutí, nakoľko toto je nepreskúmateľne. Na základe vyššie uvedeného dovolateľa navrhli, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby podľa §449 ods. 3 C. s. p. napadnuté uznesenie zmenil tak, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č. k. 42Cb/270/2016-272 zo dňa 8.novembra 2016 zamietol.

10. Žalobca k podanému dovolaniu uviedol, že s napadnuté uznesenie je riadne odôvodnené a nevykazuje žiadne nedostatky, vec bola odvolacím súdom správne právne posúdená. Žalobca sa uviedol, že dovolanie nie je prípustné, nakoľko nebola splnená podmienka podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. ani podmienka podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., pod ktoré dovolatelia subsumovali prípustnosť dovolania. Podľa C. s. p. ani neexistuje nijaký taký dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania. S ohľadom na uvedené argumenty a v súlade s ust. § 447 písm. f) C. s. p. žalobca navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie odmietol ako neprípustné, prípadne zamietnutie v súlade s ust. § 448 C. s. p.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podali včas žalovaní 1. a 2. rade zastúpení v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

14. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je

dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. K dovolacej námietke, ktorú síce dovolatelia paragrafovo priamo neoznačili, ale vyplýva z obsahu dovolania, týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom podľa § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd poukazuje na to, že už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

17. V prípade, že dovolatelia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p., pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

18. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

19. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

20. Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh na prerušenie konania bol podaný v priebehu súdneho sporu o zaplatenie náhrady škody spolu s príslušenstvom (č. l. 83 spisu). Pokiaľ súd prvej inštancie, tomuto návrhu žalovaných 1. a 2. rade, podľa ust. § 164 C. s. p. vyhovel, odvolací súd napadnutým rozhodnutím, uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 42Cb/270/2016-272 zo dňa 8.novembra 2016 zmenil tak, že návrh žalovaného 1. a 2. rade na prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/77/2016 zamietol. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 C. s. p. Žalovanými 1. a 2. rade navrhované prerušenie konania, bolo vydané v priebehu civilného sporového konania, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom (§ 212 C. s. p.).

21. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, preto v danom prípade nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na prerušenie konania, civilné sporové konanie žalobcu proti žalovaným 1. a 2. rade pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne.

22. V súvislosti s dovolacou námietkou, že rozhodnutie odvolacieho súdu podľa žalovaného záviselo od právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) a je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.), dovolací súd poukazuje na § 421 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1, nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p.

23. Podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, odmietnutí podania vo veci samej, odmietnutí žaloby na obnovu konania, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a

iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, odklade vykonateľnosti rozhodnutia, povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, zabezpečení dôkazného prostriedku, nároku na náhradu trov konania, prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

24. V predmetnom spore, odvolací súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.novembra 2016, č. k. 42Cb/270/2016-272, ktorým súd prvej inštancie, vyhovel návrh žalovaných 1. a 2 rade na prerušenie konania.

25. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, pričom prípustnosť dovolania žalovaného v rozhodovanom spore nebola založená ani podľa ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/, c/ C. s. p. s poukazom na § 421 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 357 písm. n/ C. s. p., dovolací súd dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.